

Годишънъ абонаментъ—6 лева,
за странство 6 лева.

Пътна година започва отъ юни съдържано 50 броя.
октомврий, годишно 50 броя.
ОБЯВЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ

Търговски, частни, свадбени
и пр. по споразумение.

Приставски на III и IV стр.
по 6 ст. на дума—двукратно,
а еднократно—4 ст. на дума.

Всичко що се отнася до външни
ръкописи, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
на „НИШАВА“—Царибродъ.

За частни засовки се плаща.

Ръкописи не се връщатъ.

Неплатените писма не се приематъ.

Единъ брой 5 стот.

НИШАВА

Седмиченъ Независимъ В-къ.

Редакторъ—Стопанинъ: М. Хаджиевъ.

<u>Съпътстващи списъци за изборъ</u>	<u>Съпътстващи списъци за изборъ</u>
<u>Служебни списъци</u> за служителите при общината и другите учреждения.	<u>Служебни списъци</u> за служителите при общината и другите учреждения.
<u>Въдомости за земли, платени за земли,</u>	<u>Протоколи за оценит. комисия.</u>
<u>Ревизиони актове; Покани за</u>	<u>Гайни съобщения за:</u>
<u>Дневници за изборните бюра;</u>	<u>Задължителни, конфети и колати,</u>
<u>— Актове за полски падари;</u>	<u>Червени изъвестия, позвълителни билети</u>
	<u>за постройки; Билети за раздания</u>
	<u>и умиралния и пр. пр.</u>
	<u>Всички тия книжа както и пакли ще намържатъ въ</u>
	<u>печатницата и въ ГР. ЦАРИБРОДЪ.</u>

Господа Кметове!

Приготвихме въ печатницата ни:
Книга за избирателнътъ изис-
куема съгласно новия избирателътъ законъ—е необходима за
всъка община.

По градския изборъ.

Моето мнѣніе по предстоящия градски изборъ, напечатано въ бр. 46 на в. „Нишава“, до когато можахъ да схвана, не до тамъ е заинтересовало почитаемитъ царибродски граждани, а това ми дава да мисля, че и сега ще се мине по утъпкания отъ котеринъ пътъ.

Индеферентността на граждани тъмъ онова, което е близко до тѣхните общи блага и до интересите на близкото поколение, позволявамъ си да я нарѣка прѣстѫпна, а така ще я нарѣче и всѣки другъ гражданинъ, който милѣе за тия общи блага и интереси и който разсѫда върху нѣщата по обективно и не гледа на всичко прѣзъ партизански очила.

Гражданинъ каквито и да сѫ по политическа боя, прѣди всичко сѫ граждани на Царибродъ, нѣщо повече—тѣ съставляватъ единъ сѣмейство, което трѣбва да се управлява отъ най добритъ му членове, слѣдователно собствения домъ на това сѣмейство—общинското управление—трѣбва да се повѣри на хора съ изпитана честностъ, неимѧщи връзки съ досегашнитъ котерини управлени, винаги дережирани отъ водачитъ на партията и отъ хора ивьши, по тѣхния кефъ и както тѣхните интереси диктуватъ. Царибродъ е новъ градецъ и съ бѫдеще, обаче, въ него липсва всичко онова, което тласка къмъ напрѣдъка и културата. Всѣкой, който прѣтендира за гражданско достоинство, е длѣженъ сериозно и обективно да обясни и строго да обежди миналото, да го сравни съ довчеращото и сегашното, което—послѣдното—ни напомнява поговорката за „Алия“ и „Велия“, толкова пакти приказвана отъ случайната сега прѣседателъ—Регентъ г. Гиго Тончевъ, и да намѣри истинския пътъ на прогреса.

Индеферентността на граждани тѣ, може би, ще намѣри своя край и ще изѣбнѣ съ миналото, което ще ни остави само грознитъ сномѣни за по дълго ирѣме, но азъ бихъ желалъ това да се сѫдне утѣръ, защо че то е здраво и душата бива добра и настроението бива приятно, а когато страда тѣлото, то и душата малко или много прѣтърпива растроѣство. Най малкото поврѣдане на тѣлото и съразмѣрното

заштото колкото по скоро, толкова по добре ще е.

Азъ казаъмъ и повтарямъ да кажа, че една независима листа въ предстоящия градски изборъ, парѣдена безъ огледъ на политически бои, които да съдѣржа името на ония отъ гражданинъ, които стоятъ по на лѣво въ редоветъ на партията и които на първо място иматъ при сърдѣцъ общите интереси, прѣдъ ония на партията, ще даде поразителенъ резултатъ за демагозитъ и инспираторъ на злинитъ. Такава листа ще конституира общ. съвѣтъ, който обстойно ще ревизира грозното минало и ще полановтори въ бѫдеще, съвѣтъ казаъмъ, които ще турне кръстъ на злото.

Прочее нека добритъ граждани не спатъ сега, когато е време за работа. Нека тѣ взематъ само инициативата и злото ще бѫде згрумисано.

Нима Царибродъ нѣма такива достойни граждани?

Взаимодѣйствието между душата и тѣлото

Макъръ явленията на душевния и тѣлесния животъ да сѫ противоположни едно на друго, но въ основата си душата и тѣлото се намиратъ въ постоянно взаимодѣйствие и като съединени въ едно сѫщество, съгласно изпълняватъ своето назначение.

1. Тѣлото е органъ на душата, чрезъ посрѣдството на която та придобива представление на външните предмети и изпълнява своите желания и въобще изказва дѣятелностъ въ себе си. Всекидневния ми опитъ показва, какъ много душата зависи отъ тѣлото. Когато тѣлото е здраво и душата бива добра и настроението бива приятно, а когато страда тѣлото, то и душата малко или много прѣтърпива растроѣство. Най малкото поврѣдане на тѣлото и съразмѣрното

СИМЕОНЪ КАЛЕНДЕРОВЪ

адвокатъ отъ гр. Трънъ

Лисансие на правото, бившъ членъ на Соф. Окр. Съдъ и бившъ юристконсултъ на Варненската гр. община, се установи да адвокатствува въ гр. София.

Писалището се памира на жъла на улиците „Мария Луиза“ и „Царь Симеонъ“.

Сръщу Окр. Съдъ.

Ледъ

При заведението ми хотелъ „Велико Търново“ Гара Царибродъ, имамъ за проданъ ледъ, по 6 ст. кгрг. и то заранъ най късно до 9 часътъ.

Съ почитание: Я. Соколовъ.

Прѣставителство

отъ печаторъзачиницата на
Марко Голдшайхъ—София
за гр. Царибродъ и околните сме
поели и приемаме поръчки за всъ-

Поръчките се изпълняватъ въ
срока отъ 2—4 дена слѣдъ поръчка
и ставатъ чрезъ **М. Хаджиневъ**—Царибродъ.

какъвъ видъ изработка, на печати, бланки, №-ра и фирми за названия на улици, надписи за избини на кастове, секубирици, учители, отъгласия и пр.

прѣсильване на кръвта въ иѣкой органъ, докарва въ безпорядъкъ течението на нашитъ мисли. Чистия въздухъ като указва и възвисява дѣятельността на тѣлесните системи праи и душата добра и възбудка въ нея приятно настроение.

2. Зависимостта на тѣлото отъ душата, тѣй сѫщо се открива отъ много фактове, които всѣкидневно се повтарятъ въ нашия животъ или предъ нашитъ очи. Почти всичките движения на членовете на тѣлото сѫ следствие отъ душевните състояния.

Приятните и неприятни разположения и състояние на душата, се отражава въ погледътъ, въ гласътъ, въ движението и въ възвежка на физиологическите процеси. Стига само да сравнимъ гласът и погледа на веселия човѣкъ съ израженията на печалния, спокойния съ раздразнителния и др. Особено чрезъ гласътъ се изражаватъ разнообразните душевни състояния на човѣкъ. Чувството на животъ и радостта, ускоряват всичките физиологически процеси: кръвта захваща да се бръща по бързо, дишанието става по свободно, и наопаки—кръвта изнуява тѣлото.

3. Въ болестните състояния на душата и тѣлото, тая зависимост между тѣхъ става още по ясна. Растройството на гръдените органи, отпаданието или безчестното възбудждане на нервите, понѣкотъ пѣтъ незабѣлежително за настъ самитъ, по неприятъ начинъ, дѣйствува на душата, пробуждатъ мрачни мисли и правятъ човѣкъ раздразнителенъ.

Болестите на душата тѣй сѫщо почти всѣкога сѫ следствие отъ значителните изменения въ организма и въ възвежката на физиологическите процеси. Съ една рѣчъ, душата и тѣлото се намиратъ въ по-точно взаимодѣйствие

по между си, което не се прѣкъсва нито една минута на нашия животъ.

Хроника.

Къмъ абонатите ни.

Оставатъ ни само 3 броя за да завършимъ II-та годишнина, но горѣмо част отъ абонатите ни не сѫ се издѣлжили. При всичките жертви, които сме правили и продѣлжаваме да правимъ, за да осигуримъ редовното сѫществуване на вѣстника си, читателите ни се показватъ много хладносрѣни къмъ изплащането на инициалния абонамент—3 лева годишно и ни заставляватъ да трупаме постоянно долгове. Това е много жестоко и ние се чудимъ какъ да съберемъ двата му края. Ние изпълняваме и сега приятелски си дѣлъ, като поканимъ всичките си дѣлжници да ни изплатятъ абонамента си. Прѣдявляваме, че абонати които и сега правятъ угулушки ще се принудимъ да тръсъмъ земането си по сѫдъ. Нито е грѣхъ, нито е срамота да искали това, на което имаме право, Сумите се испращатъ по пощата до редакцията.

Г-нъ редакторе, моля помѣстете
оз. въ „Нишава“ слѣдното.

Жълтъзничаръ побойникъ.

На 27 м. м. спирача при тукашната гара, Милчо Димитровъ, безъ всяка причина и за да се покаже герой е напестъ силенъ побой съ дърво въ главата на жена ми Костадинка, която отъ удара е паднала въ несъзнание на земята и до като да се притечимъ на помощта ѝ, то побойника бѣше избегналъ, а вмѣсто него се яви Милашъ Джуновъ, ст. подофи. който бѣ оставилъ, ужъ по болѣсть да не отива въ маневриятъ, съ лопата въ ръцѣ искаше

Подлистникъ.

Опегинъ.

До Загребъ и назадъ

4.

Едва мъ дишащъ, трена пропълзъ една малка височина, зави на дѣсно и още нѣколко минути само, ние бѣхме при изхода на красивото дефили. Стигахме първата гара Драгоманъ. Прошареното не бѣ съ оловени дрици сега на всъкъждѣ доби сино-пепелянъ цвѣтъ и като огроменъ вършинъ захлупи майка—земя. Скоро започна да ржомъ дребенъ дъждъ. Слѣдъ късата маневра, влакътъ и заново по-

лѣте изъ обширната равнина, изпъстрена тукъ тамъ съ хълмове, покрити съ тръва, или каманици. Въ тая мѣстност природата имаше обикновения си видъ. Само горичното минало на тия поля и хълмове караха зрителя да ги наблюдава за по дълго време.

Съ ужасъ азъ си спомнихъ за тия синдилини на кървалитъ побѣди прѣзъ 1885 г.. Мислено си представихъ движението на войските, страшния тънкъ на топовете, съмъртоносния писъкъ на куршумите. Но сега всичко бѣше спокойно: житата буйни растеха и жълтъхъ готови за жътва, трѣзата, горитъ равномѣрно се развиха, незасегани отъ опустошение, а цвѣтътъ радищо поклаща глави и съеха

чуденъ ароматъ. Татъкъ далече хладносрѣн вървеше подиръ разлото селянинъ и едва дочуваха еднообразното му викане по воловетъ, които бавно тѣглеха тѣжкото рало на изъ черната жаръ. А още по нататъкъ левентъ момъкъ извиваше кръщна пѣсъ, завитъ въ дългия си ямурлукъ. Пѣсента му, въ която дишаше старо-народенъ мотивъ, дивно лжкатушеще, слѣна съ веселото чуруликане на полски тѣнички.

А дѣждеща ржамили, ржми! Въ купето, дѣло бѣхме се настанали владѣше тишина. Юнациъ бѣха прѣстанали да пѣятъ и подъ влияние на бѣждещъ неопредѣлени впечатления, унесени, захлъснати съзърцеваха прѣстоящето. Само

да ме прѣбие мене.

За всичко това азъ имамъ свидетели и съмъ се снабдилъ съ мед. свидѣтельство, като съмъ ги далъ и въ сѫда.

гр. Цариградъ, II. IX 1911 год.
B. Георгиевъ.

Чехската земедѣлческа изложба въ София ще се открие на 11 септември, т. г., прѣдметът за която сѫ почнали вече да пристигатъ. Тѣкми се организирането на събрание отъ земедѣлци, прѣдъ което чехският професоръ Стокласа ще изложи своите методи за въвеждането на изкуствените торове. Ще се държатъ реферати и отъ нѣкои българи специалисти върху: земедѣлческиятъ сѣчива и машини у насъ; уреди, апарати и машини въ лозарството, винарството и овощарството; уреди, апарати и машини по млѣкарството.

Пожтуването по желѣзниците ще бѫде съ 50% намаление, отъ 6 т. до 6 ид. октомври.

Изложбата ще се уреди въ бившия царски манежъ, ул. Шипка и Бул. Фердинандъ.

Князъ Борисъ въ Киевъ.

Въ Киевъ на 31 август при необикновено тѣркествена обстановка, въ присъствието на Т. В. Императора, Императорицата августейшитъ имъ дѣца, на великиятъ князе Андрей Владимирович и Серги Михайлович, на българския прѣстолонасѣдникъ Н. Ц. В. князъ Борисъ, министъръ прѣдседателя, г. Столипинъ, висшите чиновници отъ киевската губерния, многочислена свита и маса възвържено настроенъ народъ, слѣдъ извършването на молебствие, стана откритието на паметника на Царя—Освободителя Александъръ II.

Слѣдъ откриването на паметника бѣха възложени много вѣнци отъ сребърни цветя. Първи положи сребъренъ вѣнецъ българския прѣстолонасѣдникъ, Н. Ц. В. князъ

Борисъ, съ надписъ: »Отъ благодарниятъ български народъ.«

Тръгъ.

Въ софийското окр. фин. управление ще се произведе тѣргъ на 26 септември т. г. за отдаване на прѣдприемачъ съ тайно надаване направата на желѣзни мостъ съ три отвора по 10 метра единия на рѣката Нишава подъ с. Калотина. Приблизителна стойностъ 25000 л.

Два коня за 10000 крони.

На 1 того прѣзъ тѣкащата гара заминаха отъ Виена за Цариградъ 2 впрѣгателни коня, купени отъ Юсуфъ Изединъ въ Виена за 10 хилиди крони, които сѫ по на 5 год. и високи по 1'70 м.

Лични.

На 29 м. м. пристигнаха въ града ни отъ София, Асимъ бей, турския пълн. м-ръ въ София, г. Велю Мариновъ зам. градоначалника и г. Богушаровъ га. инсп. по Б. Д. Ж., които прѣстоха изъ града около 4 ч. и посрѣдничаха турския прѣстолонасѣдникъ Юсуфъ Изединъ, които идашъ отъ западъ съ експреса замина за Цариградъ.

Дадена почтъ на заслужилъ полковникъ.

Ношеже досегашния командиръ на тѣкащия полкъ г. полковникъ Пачевъ е прѣмѣстенъ за подначаликъ въ Военото училище въ София, за това той на 1 т. м. напусна града ни заедно съ семейството си.

Цариградските граждани, имайки прѣдъ видъ заслугите на г-на Пачевъ къмъ града, му отдалоха нуждната почтъ. По инициативата на бившия кметъ и нѣкои граждани, на 31 м. м. вечерята бѣ устройена, въ честь на г. Пачевъ, отъ страна на гражданинъ, бакътъ, на който биде поканенъ полковника заедно съ семейството му. Присъствуваха почти всички граждани. Чувството на благодарностъ

и признателностъ, които вълиュваха гражданството се изразиха съ изказаниетъ тостове отъ: бив. кметъ Ал. Връдловски, арх. и к-ръ, Свещеникъ Арх. п. Стаменовъ, М. Хаджиевъ, Г. П. Грунчаровъ и Тодоръ Мановъ.

Тукъ прѣзъ дигна чашата г-нъ Връдловски и отъ името на гражданите истина заслугите на г. Пачева за неуморното му старание да подобри казармата, за направата на паметника при града и за грижите му по разхубавяването на града. Изказа му своята и на гражданинъ благодарностъ и напи за здравѣто нему и на семейството му. Подиръ това говори въ сѫщата смисъл Г. П. Грунчаровъ, ма-къръ и съ прости думи, но изказа чувствата, които вълинуватъ него и гражданството по отношение заслугите на г. Пачева. Архиерейския намѣстникъ отъ името на духовенството и отъ името на своята пасоми му изказа благодарностъ за неуморните му грижи, които е полагалъ за религиозното въспи-тане на повѣршите му войници. Посочи, че г. Пачевъ като уменъ и тактиченъ пълководецъ доста добре знае отъ историята, че нашия народъ е билъ силенъ и можъщъ и ималъ храбра и непобъдима армия, тогава когато е пазилъ прапоретската си вѣра. Ти-го е сплотявала и въ най трудни-стии времена. Тя—му е и докарала днешната свобода. Ето защо той, г. Пачевъ, е гледалъ да култивира християнската вѣра въ сърдца-та и душите на свояте войници. Изказа се, че г. Пачевъ е служилъ за примеръ въ всѣко отношение и е възбуджалъ патриотически духъ не само въ казармата, но и въ гражданството. Създадъ е добри условия да живѣятъ граждани и офицери на другарски начала. Пожела му здраве и енергия да продължи своята народоподължна ра-бота и тамъ въ расадника на во-

отъ врѣме на врѣме нѣкой се про-тѣгаше стыливо, други неохотно поглеждаха прѣзъ прозореца, а трети дълчеха нѣщо отъ провизи-тѣ си. Наближихме Сливница. Това име усели моето внимание. Показихъ Г. старъ и опитенъ юнакъ при мене и започнахъ да го разпитвамъ за мѣстата дѣло сѫ ставали първите сражения на прѣ-морената отъ дѣлъ пѫть бъл-гарска войска съ прѣсните и отгоп-чинали достатъчно сърбски отряди. Отначало юнакъ Г. неизкаше да го безпокоя съ такива приказки, но слѣдъ настояването, че не съмъ ориентиранъ добре върху всички мѣстности, той доде при менъ, като прѣдварително изтѣрси по мой адресъ обикновената си искувна за

награда на причиненото му без-покойствие и започна да описва въ всички подробности. Това ми доставише особено удоволствие, за-щото до сега не бѣхъ ималъ удо-бенъ случай да се запозная така обстойно върху полесраженията, макъръ много пѫти да съмъ ми-навалъ прѣзъ тѣхъ. Ние съвѣрши-ме разговора си, когато трена спрѣ-пѣтъ гара Сливница.

Обикновено перона на тая гара е пустъ, или пѣкъ движението е съзесъмъ малко. Дѣждътъ се уси-ли. Отъ вагоните цикъ не изли-заше, освѣти чиновницъ и нѣ-колько пътници, които пѫтуваха за-тамъ, или пѣкъ да си купятъ пло-дове отъ гаменчетата, които тача-ха съ викъ около трена и ги под-

насяха всѣкиму. Дѣлгото чакане на трена отекнаваше. Нѣкои отъ юнаци, по практични, бѣха си взели чадъри и наслѣзоха по перона. Обаче, силниятъ дѣждъ, по-люшванъ отъ вѣтра скоро ги на-ра да се повърнатъ обратно.... У-дари звѣнца. Още нѣколко мину-ти само и конвенционалния вѣзъ идашъ отъ София мина прѣдната линия съ стемение и като огромно чудовище бавно спрѣ. Кунихме вѣстини и натрупания на прозор-циятъ чакахме конвенционала да ми-не. Скоро се даде втори сигналь и огромното чудовище съ шумъ потегли. Съ любопитство се по-глеждаха пътници и отъ двата трена, които се разминаваха съ-съмъ близу; юнаци се весели, за-

ната просвѣта. Г-нъ М. Хаджиевъ говори отъ името на културните дружества въ града, като изтъкна заслугите на г-нъ Пачевъ къмъ тия просвѣтителни създания, прѣсъдателствувани повече отъ него и днес когато се раздѣлятъ тѣхъ, съ заминаването му отъ Царибродъ и то не понегово желание, то съхващайки скръбта отъ раздѣлата му съ тѣхъ, помоли го да бди винаги за кръщеното имъ, макаръ и да е далътъ съ жилище отъ тѣхъ, но близостъта му съ сърдцето е слътъ и нераздѣлна отъ тѣхъ, което ще го задължава да имъ бждѣ и бждѫща закрила.

Тукъ г-нъ полковника трогнатъ изказа молбата къмъ гражданинъ да кръпятъ тия дружества, а особено „Нишавски Юнакъ“.

Г-нъ Мановъ отъ името на тръговците му изказа, че тръговци и граждани знаятъ да цѣнятъ заслугите на единъ заслужилъ и обичанъ отъ всички г-нъ полковникъ Пачевъ. Площъ на това е, макаръ и скромния банкетъ. Пожела му велики и народоподобни дѣла.

Слѣдъ всичко това стана г-нъ полковника развлѣнванъ отъ честта която му се прави и съ думи излизали отъ дѣлобчинитъ на своята душа изказа благодарността си къмъ царибродските граждани за честта, съ която го удостояватъ. Изказа се, че прѣзъ петгодишното си стоянѣ въ Царибродъ, той е виждалъ винаги гражданинъ сплотени и винаги задружни въ обществените си работи. Въ своята работа намиралъ е всѣкога съдѣствието и съчувствието на гражданинъ. „Момента който въ настоящата минута прѣживявамъ, е най милия въ живота ми“ се изрази г. Пачевъ. „Сегашното Ви събрание

смѣни изираща поздрави къмъ второкласнитъ и първокласни купета, а особено къмъ тия, къмъ които имаше дами.“

Най септи и наши мешовитъ возъ, както го паричатъ сърбите, тръгна съ трѣстъ. Влѣзохме по мѣстата си и всѣки се вдълбочи въ четене. Само разномѣрното тракане на колелетата смущаваше четцитъ, или пискливия звукъ на машината, когато навлизаше въ нѣкоя гара. Излѣзохъ на прозорецъ. Дѣждътъ бѣше прѣстаналъ. По небето се гонеха мъгли и на огромни пластове се трупаха по хоризонта. Въ купето на юнаци състана пакъ оживление, всѣки разправиши, или прочиташе по нѣкой интересенъ курпозвъ, отъ вѣстниците, съпровожданъ отъ смѣхъ, а често отъ живи коментари. Наблизихахме София.

(Слѣдва)

е залогъ, че вий и за въ бѫдеще ще бѫдете сѣ така сдружени и едномислены въ подънинѣ за града работи“. Пожела да види единъ денъ малкия Царибродъ разхубавътъ и подобреятъ въ всѣко отношеніе. Пи за здравето и прѣусъвадното на царибродските граждани.

Това весело събрание се развеселяше още по-вече отъ музиката на тукашния полкъ. То се закри съ неколко народни пѣсни и хора. Г-нъ Пачевъ напустна събранието при вѣсторжени ура и аплодисменти.

На другия денъ той бѣ изпроверенъ на гарата почти отъ всички граждани и офицери и членовете на „Нишавски юнакъ“. Раздѣлата бѣ мила и трогателна. Съ прослъзени очи той и семейството му на пустината града.

Царибродските граждани останаха съ най-добри спомени за командира Пачевъ, офицерството и войници тоже ще спомнятъ благитетъ и настърдителни обноски на свои началиници.

Трѣна потегли при грѣмогласното ура на пълнинѣ вагони отъ воиниците на уволняващи наборъ, които имаха задоволството да сѫ спѣхти до София на своя обиченъ командиръ.

Новопазначена.

Въ основното училище „В. Левски“ е назначена на място вакантно г-ца М. Г. Гладиева, отъ София, която зае мястото още отъ 1-и то.

Завѣрнаха се.

На 30 м. м. въ 3 ч. слѣдъ обѣдъ се завѣрнаха воиниците отъ полски обучение, които бѣха между Сливница—Бучино—Прѣкъва.

Уволнили.

На 1 того се уволниха въ безсроченъ отпускъ воиниците отъ уволняващи наборъ при 25 драгомански полкъ.

Ново училище.

Отъ началото на учебния сезонъ се отваря ново училище въ с. Табанъ.

Забавачка.

Тази година се открива въ с. Годечъ дѣлско училище (забавачка). Тоже и въ Царибродъ се възновява временно закритата забавачница.

Керемиди и тухли

ДОБРЪ ИЗРАБОТЕНИ и ИЗПЕЧЕНИ СЕ НАМИРАТЪ ПРИ

Бр. А. Джаджови

въ голѣмо количество и то при най износни цѣни.

Печ. Миновъ, Хаджиевъ, Ц-бродъ

НЕГРОЛОГЪ

Съобщаваме на роднини и приятели, че днес въ 2 ч. сл. обѣдъ се помина многообичния ни синъ и братче,

БОРИСЪ,

на 1 и пол. година, като ни остави въ неутешима скрѣбъ.

Погребението му ще стане утрѣ въ 2 ч. сл. обѣдъ.

Отъ опечал. семейство: К. Колевъ.

Дневници и материални кни- ги за училищата, има при

Георги Миновъ—Царибродъ.

Продава се свиня „Иоркъ Ширка“

2 годишна, дава годишенъ приходъ, отъ прасета, 220—250 л.

Въ с. Власи при Нота Георгиевъ.

Хотелъ и Гостилиница

„ЗНЕПОЛЪ“

Извѣстявамъ на почитаемъ си приятели и познати, че отъ нюка година отворихъ хотелъ и гостилиница „ЗНЕПОЛЪ“, въ кв. центъра на София, ул. „Булеваръ Фердинандъ“ № 225, въ която хотѣлъ ще памѣти всѣни посетители чисти лѣгала, храни по вкусъ, чисти напитки и прислуга бѣзъ, честна и улѣгчава за всѣка работа въ града.

Хотелъ е новъ и чистота се поддържа съ голяма прислуга.

16—16

ХАРАДЖАМЪ ИЮНЕСЪ.

Покана

за

Записване абориати на книгата „Строителѣ на съврѣмена България“, отъ Симеонъ Радевъ, Томъ II—Регенсътво.

Продължава се подписката за „Пълното събрание съчиненията“ на Константинъ Величковъ, подъ редакцията на Ив. Вазовъ и съ предговоръ отъ сѫщия.

Записване при **Г. Миновъ**
кинижаръ—Царибродъ.